

“Mientras el mundo a menudo quiere convencernos de que sólo valemos si producimos resultados, el Evangelio nos recuerda la verdad de la vida: somos amados por Dios”.

(Papa Francisco)

En la Jornada del Migrant i Refugiat

DÉU CAMINA AMB EL SEU POBLE, SEMPRE!

El Papa Francesc, en el seu missatge de la jornada d'avui, indica: Posar l'èmfasi en la dimensió sinodal permet a l'Església **redescobrir la seva naturalesa itinerant**, com a poble de Déu en camí a través de la història, pelegrinant, diríem “emigrant”, cap al Regne del Cel (cf. LG, 49). La referència al relat bíblic de l'Èxode, que presenta el poble d'Israel en el camí cap a la terra promesa, resulta evocador: un llarg viatge de l'esclavitud a la llibertat que prefigura el de l'Església cap a la trobada final amb el Senyor. Anàlogament -continua el Papa- és possible veure els emigrants del nostre temps, com els de totes les èpoques, una imatge viva del poble de Déu en camí cap a la pàtria eterna. Els seus **viatges d'esperança** ens recorden que «nosaltres som ciutadans del cel, i esperem ardentment que en vingui com a Salvador el Senyor Jesucrist» (Flp 3,20).

Les dues imatges, la de l'èxode bíblic i la dels migrants, guarden similituds. Els migrants fugen de situacions d'opressió i d'abús, d'inseguretat i discriminació, de falta d'esperança i de projectes de vida i de desenvolupament, igual que el poble d'Israel en temps de Moisès. I els obstacles al llarg del camí són múltiples i desesperants.

Però la realitat fonamental de cada èxode és que Déu precedeix i acompanya el cami-

nar del seu poble. **Déu no ens abandona mai.** I molt manco qui pateix. I Déu és present en el plor i l'amargor humana d'aquell que cerca un nou demà, un futur per a ell i per a la seva família.

No fa massa setmanes el Papa, en la seva audiència setmanal, ho deixa clarament: **“N'hi ha que treballen sistemàticament per tots els mitjans per repel·lir els emigrants. Per rebut-**

jar-los. I això, quan es fa amb consciència i amb responsabilitat, és un pecat greu”. A l'era més tecnològica de tota la història humana hi ha homes, dones i infants migrants que moren sols i abandonats a la seva sort, en deserts i mars com el nostre Mediterrani, cercant una nova esperança. **“Només Déu els veu i escolta el seu clam. El Senyor està amb els migrants i no amb qui els rebutja”**, deia el Papa, en veu clara i contundent.

Ens podem enredar en saber de qui és la culpa, de si és o no és lícit, legal o adequat tenir les fronteres obertes. De si és necessari treballar per fer front a les màfies que cerquen un benefici econòmic en la pell de qui arrisca la seva vida. Però mentre ens barllem ideològicament, milers de persones continuen morint i es converteixen en un clam dins les nostres consciències.

Siguem una Església samaritana, acollidora, que estima i obre les portes. I siguem arriscats i creatius en posar el nostre patrimoni, la nostra força humana i els nostres recursos per acollir estimant i donant exemple. Siguem una església que és mare, que sempre acull els seus fills.

Guillem Ferrer Monjo,
delegat episcopal de Càritas Menorca

la notícia

Som Església que camina amb esperança

Els dies 16,17 i 18 de setembre el bisbe Gerard i Mn. Llorenç Sales van presentar als tres arxiprestats de Menorca l'objectiu diocesà per a aquest curs 2024-25.

“Caminem amb esperança” és l'objectiu que es proposa l'Església de Menorca, tenint present que els cristians existim per a evangelitzar i per a compartir el gran tresor que tenim: Jesús de Natzaret. L'objectiu diocesà d'aquest curs està marcat per dos esdeveniments essencials: el Sínode de la Sinodalitat i el Jubileu de l'esperança, perquè volem caminar tots junts, en actitud d'escolta, diàleg i pregària, per a trobar-nos amb el Senyor.

Llorenç Sales va manifestar que, per a donar raó de la nostra esperança, ens hem de seguir formant, pregant, créixer com a deïxibles missioners, compartir la nostra fe i

anunciar Crist sense por. En aquest sentit, al llarg d'aquest curs esteim cridats a cultivar, viure i celebrar l'esperança. La pregària és fonamental i l'hem de cultivar a nivell personal i comunitari. També se'ns convida a revisar les estructures diocesanes i parroquials per a veure com podem ser una Església més sinodal i missionera.

El bisbe Gerard va destacar que l'Església de Menorca és una família unida, en comunió amb el Papa Francesc i l'Església universal, i va agrair a tots els fidels i consells diocesans la seva implicació en el treball sinodal, perquè tots, guiats per l'Esperit Sant, som corresponsables en la missió de l'Església.

Diumenge XXVI de Durant l'Any

Lectura del llibre dels Nombres 11, 25-29

En aquells dies el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt ells, entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt ells i, allà mateix, en el campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: "Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho." Però Moisès li respongué: "¿Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donàs a tots el seu Esperit."

Salm responsorial 18

R: **Els preceptes del Senyor umplen el cor de goig.**

Lectura de la carta de sant Jaume 5, 1-6

Ara us parl a vosaltres, els qui sou rics. Plorau desconsoladament per les desgràcies que us cauran damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorarà les carns. Heu acaramullat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, vos heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

9, 38-43.45.47-48

En aquell temps Joan digué a Jesús: "Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom, per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres." Jesús respongué: "Deixau-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un poc d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, vos dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tirassin a la mar amb una mola d'ase lligada pel coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, que no que vagis amb les dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu que no que siguis llençat amb els dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, que no que siguis tirat amb els dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga."

Lectura del libro de los Números 11, 25-29

En aquellos días, el Señor bajó en la nube, habló con Moisès y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisès: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisès desde joven, intervino: «Señor mío, Moisès, prohibeselo». Moisès le respondió: «¿Es que estás tú celoso por mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizará!».

Salmo responsorial 18

R: **Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.**

Lectura de la carta del apóstol Santiago

5, 1-6

Atención, ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que se os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apolillado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su herrumbre se convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como fuego. ¡Habéis acumulado riquezas... en los últimos días! Mirad el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado a los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado a la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no os ofrece resistencia.

Lectura del santo Evangelio**según san Marcos**

9, 38-43. 45. 47-48

En aquel tiempo, Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no viene con nosotros». Jesús respondió: «No se lo impedáis, porque quien hace un milagro en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro. Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te hace pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna." Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres

Les exclusions, totes les religions les coneixen! Els ultraortodoxos jueus vetlen gelosament la interpretació de la voluntat de Déu, refusant tots aquells que no s'hi conformen. A l'Índia, les castes tenen molt dura la vida. A l'Islam, la intolerància és duta a l'extrem pels seus fanàtics. Entre els cristians no podem tirar pilotes fora. Entre els catòlics, encara avui, els seguidors de Mn. Lefèvre afirmen, amb una seguretat, que faria riure si no fos tant ferotge, que només ells posseeixen la veritat i que és Roma qui ha d'abandonar el Concili!

Açò no és nou. Sant Joan ja volia impedir a un de treure els esperits malignes en nom de Jesús per la simple raó "que no són dels qui ens segueixen". L'evangelista no diu "no és dels qui et segueixen". O bé un és del grup dels deixebles i llavors un està del costat bo, o bé està al partit dolent. Solen presentar una frase de sant Cebrià de Cartago: "Fora de l'Església no hi ha salvació!" Que tot sol es quedaria Déu!

Però Jesús no entra en aquest joc: no els impedi... Sant Pau es trobà en una situació semblant. Alguns cristians anunciaven la Paraula. Però ells ho fan per enveja...

Bona lliçó de vertadera tolerància! La temptació existeix, encara i sempre, en la nostra Església i fora d'ella, de fer-se propietaris, si no de la Paraula de Déu, almanco de la seva interpretació, de proclamar-se autèntica i l'única dipositària de la Veritat. La Veritat existeix des de sempre, però és el mateix Jesús. Si hi ha un discerniment a fer, és primer a l'interior d'un mateix: si la mà et fa caure... és a dir, extirpar el pecat de la meua vida. Perquè la frontera entre la llum i les tenebres passa primer pel meu cor. Només en ell hi hauria d'haver l'única exclusió!

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 2ª Setmana

DI. 30: Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església (MO): Jb 1, 6-22 / Sal 16 / Lc 9, 46-50.

Dt. 1: Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge i doctora de l'Església (MO): Jb 3, 1-3. 11-17. 20-23 / Sal 87 / Lc 9, 51-56.

Dc. 2: Sants Àngels de la Guarda (MO): Jb 9, 1-12. 14-16 / Sal 87 / Mt 18, 1-5. 10.

Dj. 3: Sant Francesc de Borja, prevere (MLL): Jb 19, 21-27 / Sal 26 / Lc 10, 1-12.

Dv. 4: Sant Francesc d'Assís (MO): Jb 18, 1. 12-21; 40, 3-5 / Sal 138 / Lc 10, 13-16.

Ds. 5: Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Fèria Major: Dt 8, 7-18 / Sal 138 / Mt 7, 7-11.

Dg. 6: XXVII de Durant l'Any: Gn 2, 18-24 / Sal 127 / He 2, 9-11 / Mc 10, 2-16.

ressò de la Paraula, pregària i jubileu

Les Tèmpores (o bé Acció de Gràcies) (2)

A principis d'octubre, la litúrgia de l'Església ens convoca per celebrar l'antiga festa de les "Tèmpores", que vol expressar l'alegria i acció de gràcies a Déu per les bones i abundoses collites del camp. És un bon moment per reconèixer l'extraordinària bondat de la mare terra, que ens regala generosament els seus fruits per al suport dels éssers vius i de tota la humanitat.

Davant la gran tasca agrícola, també donem gràcies per tota la gent del camp que, amb el seu treball i suor, proveeixen les nostres necessitats de

vida i salut. El bell *Càntic de les Criatures* de Sant Francesc és una pregària contemplativa, de mirada transparent i amable vers tota la creació, mostrant el profund sentiment i agraïment de qui contempla tot amb ànima enamorada. Preguem amb el "povero d'Assís" i alegrem-nos tot cantant: **"Lloat sigues, Senyor, per la germana terra, que és tota benedicció, la germana mare terra, que dona en tota ocasió les herbes i els fruits i flors de color, i ens sustenta i regeix"**.

La delicada sensibilitat de Francesc per la creació, l'amor a les criatures, el sentit de la fraternitat mundial, és un gran reconeixement de la bondat del Pare de les misericòrdies que ens cuida i proveeix amb tots els béns que ens ha regalat. La pregària d'acció de gràcies ens ajuda a viure en harmonia amb tota la creació i les persones. Preguar és posar-nos de ple davant Déu-Amor i alimentar-nos del seu amor. **"Lloem i beneïm el meu Senyor, i donem-li gràcies i servim-lo amb gran humilitat"**.

Anna Seguí Martí

plomes del periodisme catòlic 42

Els noms del Full Dominical

Després d'un llarg itinerari per la nòmina més excel·lida de periodistes catòlics de Menorca, avui fora bo completar-la amb un grup de noms de caràcter col·lectiu. Volem referir-nos a les firmes que omplen els annals del *Full Dominical*, aquesta publicació setmanal que els fidels troben regularment a l'entrada de les esglésies i parròquies en prendre part en algun servei religiós. Al·ludim, no ja als directors que la publicació ha conegut, sinó també al conjunt de firmes que han desfilat en el curs dels 2.200 números que es porten editats.

El contingent humà que integra el *Full Dominical* és riquíssim, sense que haguem de caure en la impropedència de personalitzar-ho de manera individual o singular. Laics, preveres, bisbes, homes i dones de vida consagrada...

la nòmina es fa dilatada i extraordinària.

El *Full* fou una iniciativa del bisbe Mns. Antoni Deig i Clotet durant el seu episcopat, que s'estengué del 1977 al 1990. Després d'una etapa conjunta amb diòcesis catalanes i balears amb el nom *Església Catòlica de Menorca*, el 1982 es prengué l'acord d'emprendre un camí propi. Aleshores, el projecte es confià a Gabriel Pons Olives com a director. A ell l'han seguit, successivament, Joan Febrer Rotger, Josep Bagur Torres, Pere Bagur Coca, Guillem Ferrer Monjo, Rafel Portella Moll (aCs, 2016) i, en l'actualitat, Antoni Fullana Marquès. Pròximament farem els mèrits individuals de cadascun d'ells.

Miquel Àngel Limón Pons

l'entrevista a:

ANNA SEGUÍ MARTÍ

Aнна Seguí, natural de Ferreries, és religiosa carmelita a Puçol (València).

Recentment ha publicat el llibre "Momentos Orantes", a l'editorial Paulinas, i també, col·labora al full dominical a l'apartat "Ressò de la Paraula, pregària i jubileu".

Germana Anna: Amb quin objectiu ha escrit "Momentos orantes"?

-El meu intent és dir una paraula sobre la importància de ser orants. És una sacsejada a prendre consciència de la necessitat de la relació personal amb Jesús en un Tu a tu amant. Els creients esteim cridats a relacionar-nos amb Jesús, perquè Ell ens viu des de dintre i vol comunicar-se amorosament amb nosaltres. Tenim set de Déu, sí, però Déu també té set de nosaltres. La pregària és camí transformador, que ens porta a la identificació plena amb Crist Jesús, a lluir la imatge i semblança amb què hem sigut creats, i adquirir la ment de Jesucrist. Tots tenim parts fosques que ens creen crisis existencials, l'oració les il·lumina per assumir-les amb pau, i ens ajuda a curar-les; només així es pot fer realitat la reconciliació personal amb nosaltres mateixos i amb els altres. El llibre és amable i de bona companyia, en ell afirm la importància de la pregària amb aquestes paraules: **La oración es como un GPS que nos dice dónde estamos y a dónde vamos. Dios nos quiere bien orientados, no perdidos ni dispersados. Orar es seguir el buen camino, entrar hacia lo interior donde mora Dios.**

A on podem trobar aquest llibre?

-A les llibreries i per internet.

En la seva secció en el full dominical, "Ressò de la Paraula, pregària i jubileu", què hi trobarem?

-Hi trobarem la importància de la centralitat a la Paraula com font inspiradora de vida cristiana i coneixement de Jesús. Vull ressaltar la urgència de la vinculació a la Paraula, d'impregnar-nos de Paraula per viure una vida per l'Evangelí. La pregària com relació d'amistat amorosa amb Jesús. I el jubileu com any que ha de posar de manifest la bondat present en el món que és més forta que el mal que ens afecta, i les guerres que són contràries al pla de Déu que ens vol en la pau i l'amor.

Parlem del jubileu. Què és i per què és important?

-El jubileu reflecteix la vida joiosa del Ressuscitat que ens omple d'esperança i confiança. El jubileu posa de manifest que som els fills i filles de la festa sense fi. Som responsables de viure l'amor que ens alegra, la justícia que fa més humana l'existència, i la pau per una vida en plenitud, a gust de Déu que ens estima fins donar la vida per nosaltres en Jesús. El jubileu és fruit de la redempció de Crist Jesús.

Toni Olives Camps

Agenda

Festes de Sant Miquel **Celebracions al Centre** **Catequístic de Sant Miquel** (Ciutadella)

-Diumenge 29 de setembre, a les 9.30 h, Eucaristia presidida pel bisbe Gerard. Tot seguit, a les 10.30 h, tradicional berenar al Local Social. Finalment, a les 12 h, xerrada de Josep Manguán sobre "Sant Miquelers per recordar".

-Representació d'"Asteroide B612, la història d'un petit príncep" al Teatre de Sant Miquel: el 28 de setembre a les 20 h i el 29 de setembre a les 19 h.

Inauguració de la **primera capella** **d'adoració perpètua** **a la Diòcesi**

Diumenge 29 de setembre, després de la missa de les onze, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, s'inaugurarà la Capella de l'adoració perpètua del Santíssim.

Fiesta de San Vicente **de Paúl**

Este domingo 29 de septiembre con una Eucaristía a las 12 h en la Iglesia de La Concepción de Maó.

Festa de Sant Francesc **d'Assís**

Celebracions a les parròquies de Sant Francesc:

-A Ciutadella: dia 3 d'octubre, a les 18.30 h, adoració eucarística. Dia 4 d'octubre, a les 19.30 h, Eucaristia. Tot seguit, un refrigeri.

-A Maó: dia 4 d'octubre Eucaristia, a les 19.30 h. Tot seguit, una bereneta.

Retransmissió de una **misa en Radio María**

El viernes 4 de octubre Radio María retransmitirá en directo la misa de las 19.30 h en el Santuario de María Auxiliadora, en Ciutadella. Radio María se puede escuchar en Menorca en el 92.0 FM y en la página web <https://radiomaria.es/>

Sínodo sobre la **sinodalitat a Roma**

Del 2 al 27 d'octubre es celebrarà a Roma la segona i darrera etapa del Sínodo sobre la sinodalitat.

Notícies nostres

Campobosco: viure el somni de Don Bosco

Del 30 de juliol al 8 d'agost n'Aina Capó i en Joan Domingo, dos joves alumnes del col·legi salesià Calós, van participar al Campobosco 2024, juntament amb altres joves d'Espanya i Portugal. Durant aquests dies van recórrer els llocs on van viure Don Bosco i Maria Mazzarello i d'on va sorgir l'obra salesiana i els seus valors.

N'Aina Capó i en Joan Domingo

Els primers dies els van passar a Barcelona coneixent els llocs que Don Bosco va visitar el 1886, com la casa de la família Martí-Codolar i la comunitat de salesianes i salesians de Sarrià, entre d'altres. Després van anar al nord d'Itàlia, visitant els pobles on va viure Don Bosco.

En la següent etapa del viatge es van enfocar en la vida de Maria Mazzarello, fundadora de l'institut de les filles de Mª Auxiliadora. Passejant per Mornese van veure el primer taller de costura que va crear, el primer institut de les salesianes, la seva casa nativa i el carrer on va sentir la veu de Mª Auxiliadora encomanant-li a les filletes i joves. Els dos darrers dies es van traslladar fins a Valdocco, on es va fundar l'obra salesiana. Aquí es troba la Capella Pinardi, el primer lloc de pregària a l'oratori. En aquest lloc Don Bosco, l'any 1865 va encomanar la construcció de la Basílica de Maria Auxiliadora.

Una visita per a la història

Els dies 11 i 12 de setembre el Consell Inspectorial Salesià Maria Auxiliadora, al qual està assignada l'obra de Don Bosco a Menorca, es va reunir a Ciutadella en el marc dels actes commemoratius dels 125 anys de presència salesiana a Ciutadella. Amb aquest gest es va honrar la memòria de la primera comunitat arribada el 26 d'octubre de 1899, després de més de 14 anys de les gestions i treballs realitzats pel sacerdot Federico Pareja, i amb el suport decidit del bisbe Castellote.

Per celebrar aquest esdeveniment es van dur a terme diverses activitats. Entre elles cal destacar la visita el dia 11 a l'Ajuntament de Ciutadella, o l'eucaristia amb la Família Salesiana al Santuari. El dia 12 van visitar l'obra de Calós i diferents indrets de l'illa. Els membres del Consell Inspectorial va dinar al Toro acompanyats del bisbe Gerard, i el vicari general

J. Bosco Faner, juntament amb el director de l'Obra Salesiana, Jordi Clua, i els salesians de la comunitat de Ciutadella, i diferents representants dels ambients de la casa, com el president de la UAADB o el director de l'escola.

Emmaús, camí d'esperança

Els dies 20, 21 i 22 de setembre quatre matrimonis de Menorca i un consiliari van participar a les jornades nacionals d'inici de curs

dels EMD (equips de matrimonis de la Mare de Déu). Aquestes jornades convoquen als matrimonis que tenen alguna responsabilitat dins el moviment i són un impuls dinamitzador per emprendre amb renovades energies i esperit de servei els reptes i activitats d'un nou curs.

Allà ens van presentar el tema d'estudi d'aquest any, "Camí d'Emmaús", el lema i els objectius. També hi va haver xerrades formatives, reunions vàries, pregària matinal i missa diària. Des d'aquí volem oferir el nostre moviment a tots els matrimonis que vulguin créixer en l'amor i l'espiritualitat conjugal.

Equip de difusió